

hvorom jeg nu har tilladt mig at stille Forslag. Jeg maa for øvrigt sige, at vi selvfølgelig har været villige til at forhandle om dens Sammensætning; men der mødte os her det samme, som mødte os overalt ved Behandlingen af dette Lovforslag, det var os ikke muligt at vinde Gehør. Jeg tror, det ligger i, at de, som har været de ledende, har haft en vis Ufejlbarehedsfornemmelse, og at de, der ikke har været ledende, har savnet en vis Evne til at komme til Bunds i denne Sag, som er ret indviklet; disse har saa hellere villet stole paa de Autoriteter — skal jeg vel sige —, som har forberedt Lovforslaget, og saa kom vi ikke videre.

Jeg vil dernæst gerne berøre et Par Punkter, som den højtærede Justitsminister fremdrog i Gaar. Den højtærede Minister paastod, at der havde ligget et bestemt Princip til Grund for den nedsatte Kommissions Skiften Sol og Vind med Hensyn til, hvad Apotekerne og hvad andre maatte forhandle. Det forholder sig imidlertid ikke saaledes. Den højtærede Minister sagde, at det var forbeholdt Apotekerne at forhandle Gifte; for øvrigt var Rettesnoeren, om den paagældende Ting var Medicin. Nu viser det sig imidlertid, at Materialisterne — hvis jeg maa kalde dem saaledes uden at krænke det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) — har i Øjeblikket Ret til at forhandle — jeg skal blot begynde paa Remsen — følgende Gifte: Bly sukker, Saltsyre, Salpetersyre, Svovlsyre, Syresalt, Kvægsølv, raa Karbolsyre, Lysol o. s. v., der er mange endnu; og af Medicin har de Lov til at forhandle Salep, engelsk Lakrits, Kamilleblomster, Hyldeblomster, Frangulabark, Blodigler, islandsk Mos, Levertran, mange forskellige Ting, og der er flere endnu. Med andre Ord, Princippet er slet ikke holdt. Formanden for de to sidste Kommissioner, Etatsraad Hoff, anlagde ligefrem det Synspunkt, om et medicinsk Middel efterhaanden saa udpræget havde faaet en teknisk Karakter, at det vilde være heldigt at give det fri. Saaledes har f. Eks. et Stof som Formalin oprindelig været et rent medicinsk Stof, men det har nu efterhaanden faaet saa stor teknisk Anvendelse, at det er givet, det vil blive frigivet. Her svigter altsaa atter alle Principper. Med Hensyn til præparerede og upræparerede Medicinalvarer kan man ogsaa sige, at dette Synspunkt er anvendt i selve Motiverne til Lovforslaget. Kort og godt, der er intet Princip. Det forholder sig ikke, som Justitsministeren siger. Der er intet Princip, der er

vejledende for denne Kommission. Det gaar paa bedste Beskub. Og hvorfor? Af den Grund, at man ved Siden af alle de Hensyn, som man skal tage til Publikums Bekvemmelighed, tillige maa tage det Hensyn, at de paagældende Apotekere skal tjene tilstrækkeligt. Det er, rent ud og ganske aabent sagt, deres Portemonnaie, det gælder om at værgе. Hvorvidt dette er nødvendigt under Privilegiesystemet, er overhovedet ikke kommet til alvorlig Debat under hele denne Sags Behandling, men det er i Virkeligheden det, der gør hele Sagen indviklet og uklar. Kommissionens Sammensætning bør derfor efter min Mening være saa betryggende som paa nogen Maade muligt. Det har den, efter hvad jeg kan se, ikke hidtil været, saa vidt angaar Materialhandelen; det gælder derfor om at forme den saaledes, at den virkelig byder nogen Betryggelse for de Folk, som ikke er Apotekere. Den højtærede Minister læste en ældre Forordning op, ifølge hvilken det skulde forholde sig, som han sagde. Det er nok muligt, men saa har det praktiske Liv fuldstændig sprængt disse Regler, og de er ikke blevet overholdte.

Ligesom den højtærede Minister tog fejl paa dette Punkt, saaledes ogsaa med Hensyn til § 18 om Arkana. Den højtærede Minister paastod, at hvad der her var sat ind, ikke var andet, end hvad der hidtil var gældende Lov. Det er ganske galt. Den højtærede Justitsministers Bemærkninger gælder for Detailsalgets Vedkommende. Detailsalget af Arkana har altid ligget i Apotekernes Hænder, og det var rigtigt, hvad Ministeren læste op af Raadstueplakaten af 1779, hvortil kom en Kancelliskrivelse af 11. Marts 1847, som udvidede Regelen, der først gjaldt for København, til at gælde for hele Landet. Men naar den højtærede Justitsminister tillige siger — og anderledes lunde man ikke forstaa hans Indvending mod mig og min Betragtning af § 18 —, at Indførsel af Arkana fra Udlandet hidtil har været forbudt, er det ganske galt. Der findes ikke en eneste Lovbestemmelse eller Skrivelse eller Forordning eller noget som helst, der forbyder Indførsel af Arkana fra Udlandet. — Maa jeg her gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam). Saa vidt jeg forstod, var dette et af de Punkter hvorpaa han støttede den Paastand, at jeg ikke havde set til Bunds i denne Sag. Her er netop et af de Punkter, der viser hvorledes mine ærede Modparter har arbejdet. Den Indvending, der rettes mod min Opfattelse,